

DHARMA

KAPITEL 1

ÅRSAGSFORHOLD

I

DE FIRE ÆDLE SANDHEDER

1. Verden er fuld af lidelse. Fødsel er lidelse, og ældelse, sygdom og død er lidelse. At møde en mand, som man hader, er lidelse, at skilles fra én man elsker, er lidelse. Ikke at få det man begærer, er lidelse. Et menneske, som ikke kan frigøre sig fra begæret, vil altid lide. Dette kaldes sandheden om lidelsen.

Årsagen til menneskets lidelse findes uden tvivl i begæret, der følger mennesket som en skygge. Hvis man følger dette begær til dets udspring, vil man finde, at mennesket fødes med det, og at det har sin rod i stærke fysiske instinkter. Mennesket begærer derfor alt, hvad det ser og hører om, endog somme tider døden. Dette kaldes sandheden om lidelsens ophav.

Hvis man helt kan fjerne begærets rødder, vil begæret slukkes og lidelsen ophøre. Dette kaldes sand-

heden om lidelsens ophør.

For at nå en tilstand, hvor der ikke findes mere lidelse, må man følge en bestemt vej, den Ædle Ottefoldige Vej: Ret anskuelse, ret tanke, ret tale, ret handlemåde, ret levevis, ret stræben, ret omtanke, og ret koncentration. Dette er sandheden om den Ædle Ottefoldige Vej, som fører til lidelsens ophør.

Man må altid erindre sig disse sandheder. Verden er fuld af lidelse; den der ønsker at frigøre sig fra lidelsen, må overskære begærets bånd. Kun ved at nå den fulde erkendelse, kan man nå tilstanden, hvor begæret er udslukket og lidelsen ophørt; og den fulde erkendelse opnår man kun ved at følge de Ædle Ottefoldige Vej.

2. Alle, som ønsker at nå den fulde erkendelse, må forstå de Fire Ædle Sandheder. Forstår man ikke disse, vil man evigt vandre forvildet omkring på forblindelsens vej. Men de som forstår de Fire Ædle Sandheder, kaldes „de som har fået Erkendelsens øjne.”

De som ønsker at følge Buddhas lære, må derfor koncentrere sig om at forstå de Fire Ædle Sandheder til

Årsagsforhold

fuldkommenhed. En hvilken som helst helgen, i enhver tidsalder, vil, hvis han er en rigtig helgen, forstå disse sandheder, og forkynde dem for andre.

Først når et menneske fuldt ud forstår de Fire Ædle Sandheder, vil det kunne løsrive sig fra begæret, og ikke strides med andre, ikke slå ihjel, ikke stjæle, ikke bedrive hor, ikke lyve, ikke tale ondt om andre, ikke smigre, ikke misunde, ikke blive ophidset, og ikke glemme sandheden om livets forgængelighed. Det vil da altid følge den rette vej.

3. Det at følge den rette vej, er som at gå ind i et mørkt rum med et lys i hånden; mørket forsvinder på et øjeblik, og rummet fyldes med lys.

De som følger den Ædle Vej, og som har forstået de Fire Ædle Sandheder, vil få visdommens lys, og med dette fjerne uvidenhedens mørke.

Buddha vejleder mennesker blot med disse fire sandheder. De som forstår dem rigtigt, vil opnå den fulde erkendelse, og dermed blive i stand til at hjælpe og lede

andre. Når de Fire Ædle Sandheder er helt forstået, vil alle begærets kilder tørre ud.

Ud fra disse Fire Ædle Sandheder vil Buddhas disciple forstå alle andre vigtige sandheder; de vil opnå visdom og indsigt, og blive i stand til at forstå alle tings mening, så de kan prædike læren for alle mennesker i verden.

II

ÅRSAGSKÆDEN

1. Der er årsager til alle lidelser, og alle lidelser kan overvindes, fordi alt opstår og forsvinder som følge af årsagssammenhænge.

De fænomener, at regnen falder, vinden blæser, blomsterne blomstrer, og bladene visner og blæser bort, skyldes alle bestemte årsagsforhold.

Man fødes, fordi man har forældre, kroppen ernæres af føde, og sindet opdrages af belæring og erfaringer.

Derfor er både krop og sind afhængige af årsagsforhold, og undergår forandringer, når forholdene skifter.

Årsagsforhold

På samme måde som et net består af mange masker, er alt i verden forbundet indbyrdes. De som tror, at én maske i nettet er uafhængig og isoleret, tager fejl.

Et net kaldes et net fordi det består af mange masker; og hver maske har sin bestemte plads og sit eget ansvar overfor de andre masker.

2. Blomsterne blomstrer, og løvet visner og blæser af træerne, fordi en række forhold medfører det. Blomsterne blomstrer ikke uafhængigt af andre forhold, og blade falder ikke af træerne af sig selv. Således er alt foranderligt. Intet er uafhængigt og bestandigt.

Det er en evig og uforanderlig sandhed, at alt opstår og forsvinder som følge af en række årsager og betingelser.

III

DEN AFHÆNGIGE OPRINDELSE

1. Hvorfra opstår menneskets sorger, bekymringer og lidelser? De har deres oprindelse i menneskets længsel

efter at knytte sig til noget.

Mennesket higer efter rigdom og ære, bekvemmeligheder og fornøjelser, og klynger sig til dets egen eksistens. Fra sådanne længsler efter at knytte sig til noget, stammer menneskers lidelser.

Helt fra tidernes morgen har mennesket lidt og følt smerte ved naturkatastrofer og andre uundgåelige forhold som sygdom, ældelse og død.

Men hvis man grundigt undersøger disse forhold, vil man finde, at lidelsens oprindelse findes i menneskets længsler og dets klamren sig til sin eksistens. Kan man frigøre sig fra dette, vil også lidelsen forsvinde.

Og hvis disse længsler yderligere undersøges, vil det ses, at de har deres oprindelse i menneskets uvidenhed og begær.

Uvidenhed medfører, at ens øjne ikke åbnes for sandheden om alle tings forgængelighed, og at man ikke kan fatte årsagskæden.

Begæret forblinder mennesket, og får det til at

Årsagsforhold

længes efter ting som er uopnåelige. Det er uvidenheden og begæret, som får folk til at se forskelle, hvor der ingen forskelle findes.

Det er også uvidenhed og begær, som får folk til at sondre mellem ondt og godt, selv om en sådan sondring i følge sagens natur ikke kan foretages.

På grund af uvidenhed får mennesket onde tanker, og har ikke de rigtige opfattelser; de klamrer sig til deres eget Jeg, og handler forkert. Som følge heraf dannes forblindelsen.

Forblindelse opstår således, når mennesker gør deres handlinger til selvets mark, og her sår sindets frø, som de dækker med uvidenhedens jord, gøder med deres onde tanker, og lader begærets regn falde på.

2. Det er derfor menneskets eget sind, som frembringer sorger, bekymringer og lidelser.

Denne forblindede verden er ikke andet end en skygge som kommer fra sindet. Men fra sindet kommer også Erkendelsens verden.

3. Der findes i denne verden tre forskellige forkerte

anskuelser. Lever man efter disse anskuelser, vil alt i denne verden nægtes én.

Den første anskuelse, som nogle mennesker har, er, at alle de oplevelser mennesker i denne verden har, er bestemt af skæbnen. Andre mener, at alt styres af guds vilje, og endelig siger nogle, at alt sker tilfældigt uden årsagssammenhænge.

Hvis det skulle være sådan, at alt bestemmes af skæbnen, er alle gode gerninger og alle dårlige gerninger, ulykke og lykke, forudbestemt. Dette ville betyde, at alle menneskets anstrengelser og håb ville være forgæves, og ingen fremskridt eller forbedringer mulige.

Det samme gælder for de to andre anskuelser. For hvis alt blev styret af en Gud, eller alt foregik helt tilfældigt uden årsagssammenhænge, ville det være nyttesløst for mennesker at bestræbe sig på at gøre gode gerninger og undgå ondskab.

Derfor er disse tre anskuelser forkerte. Alle ting opstår og forsvinder som følge af årsagssammenhænge.

KAPITEL 2

**OM MENNESKETS SIND OG
TINGENES VIRKELIGHED**

I

**DER ER INGEN SUBSTANS
I DET FORGÆNGELIGE**

1. Skønt både legemet og sindet er skabt af årsags-sammenhænge, betyder det ikke, at legemet har substans. Legemet er en samling af årsagsforhold, og er derfor ubestandigt.

Hvis legemet havde substans, ville det kunne gøre helt som det selv ønskede.

En konge kan straffe og belønne folk som han ønsker, men også han kan blive syg mod sin vilje og ældes uden han selv ønsker det.

Heller ikke sindet har substans. Også sindet er en samling af årsagsforhold og skifter bestandig form.

Hvis sindet havde substans, ville det kunne gøre alt,

Om menneskets sind og tingenes virkelighed

hvad det ønskede; men sindet gør ofte ondt mod sin vilje. Intet synes at ske nøjagtigt som man ønsker det.

2. Hvis man bliver spurgt, om legemet i evighed er bestandigt, eller om det er forgængeligt, må svaret blive: „forgængeligt”.

Hvis man bliver spurgt, om uforgængelig eksistens er lykke eller lidelse, vil alle, når de erindrer sig, at sygdom, ældelse og død er uundgåelige, svare, at det er lidelse.

Det er forkert at tro, at noget så ubestandigt, så omskifteligt, og så fyldt med lidelse, kan have substans.

Menneskets sind er således ubestandigt, fyldt med lidelse, og uden substans. Legemet og sindet, som danner mennesket, er derfor ikke forbundet til begreberne „Jeg” og „Mit”.

Legemet og dets omgivelser er også opstået som følge af bestemte årsager og betingelser, og undergår derfor til stadighed forandringer.

Om menneskets sind og tingenes virkelighed

Sindet er, som det rindende vand og lysets brændende flamme, i evig bevægelse; som en abe, der springer omkring uden at være i hvile et øjeblik.

En viis mand, som indser dette, vil frigøre sig fra længslen efter at fastholde legemet og sindet, og således blive i stand til at opnå den fulde erkendelse.

3. Der er fem ting ingen i denne verden kan undgå: At ældes når man bliver gammel, at være syg når man bliver syg, at dø når man skal dø, at blive udslettet når man bliver udslettet, at slutte sin eksistens når den skal slutte.

Alle almindelige mennesker vil før eller siden konfronteres med disse kendsgerninger og føle smerte; men de, som har modtaget Buddhas lære, forstår at disse ting er uundgåelige, og lider derfor ikke.

Der er fire sandheder i denne verden: Alle levende skabninger bliver født i uvidenhed; alt som er genstand for begær er forgængeligt og medfører lidelse; alt eksis-

Om menneskets sind og tingenes virkelighed

terende er ubestandigt, og resulterer i lidelse; og begreber som „Jeg” eller „Mit” eksisterer ikke.

Disse sandheder, at alt er forgængeligt, vekslende og uden substans, er uafhængige af om Buddha åbenbarer sig i verden eller ej. Buddha ved, at disse sandheder er ufejlbarlige, og derfor prædiker han dem for alle mennesker.

II

SINDETS OPBYGNING

1. Både forblindelse og erkendelse kommer fra sindet, og på samme måde, som en tryllekunstner fremtryller forskellige ting, dannes alle fænomener af sindet.

Sindets forandringer og virkemåder er grænseløse. Et urent sind er omgivet af urene ting, og et rent sind er omgivet af rene ting. Forandringerne i omgivelserne er derfor også grænseløse.

Omgivelserne dannes af sindet på samme måde som et billede males af en kunstmaler. Buddhas verden er ren og uden begær; men almindelige menneskers omgivelser er tilsmudsede af længsler og begær.

Om menneskets sind og tingenes virkelighed

Sindet kan som en maler fremkalde uendelig mange detaljer. Der findes ikke noget i denne verden, som ikke kan fremkaldes af sindet. Buddha er som sindet, og mennesker er som Buddha. Med hensyn til at kunne frembringe ting, er der derfor ingen forskel på sindet, Buddha og mennesker.

Buddha ved, at alt dannes af sindet, og mennesker som erkender dette, vil være i stand til at se den sande Buddha.

2. Men sindet er altid plaget af frygt og bekymringer. Det frygter både det som er sket, og det, som vil ske i fremtiden, for også i bevidstheden er der forblindelse, og sygeligt begær.

Fra dette begærlige sind opstår forblindelsens verden, og alle årsager til forblindelsen har deres udspring i sindet.

Både fødsel og død er fænomener som dannes af sindet; hvis sindet udslukkes, ophører også fødsel og død.

Om menneskets sind og tingenes virkelighed

Forblindelsens verden dannes af sindet. Fordi man ser verden gennem det forblindede sind, danner man en forblindet verden. Hvis man erkender, at der ikke findes en forblindet verden uden for sindet, vil man ikke danne urene omgivelser og opnå den fulde erkendelse.

Således dannes, ledes og kontrolleres verden af sindet. Det forblindede sind danner en verden fuld af lidelse.

3. Alt er derfor først og fremmest styret af sindet. På samme måde som hjulene følger oxen, der trækker kærren, følger lidelsen det menneske som taler og handler med et urent sind.

Men hvis et menneske taler med et rent sind, vil lykken følge det som en skygge. De, som handler ondsindet, vil være plaget af tanker om, hvad de har gjort; de vil lide, og blive straffet for deres handlinger i de næste liv. Men de som gør gode gerninger, vil glædes, når de tænker på, hvad de har gjort, og blive belønnet med lykke i de næste liv.

Om menneskets sind og tingenes virkelighed

Hvis sindet er urent, vil vejen gennem livet blive ujævn, og man vil ofte snuble. Men er sindet rent, vil vejen blive jævn, og rejsen let.

De, som nyder glæden ved et rent sind og legeme, vil kunne bryde djævlens net, og komme til Buddhas land. De, som har ro i sindet, vil kunne leve et fredfyldt liv, og være i stand til at udvikle og forbedre deres sind, både dag og nat.

III

TINGENES VIRKELIGHED

1. Da ting i denne verden fremkommer som følge af årsagsforhold, er der ingen fundamental forskel mellem dem. Det er menneskets fordomme, som får det til at frembringe forskelle.

I himlen findes der ingen skelnen mellem øst og vest; det er mennesker, der har foretaget denne inddeling, og kalder de to dele øst og vest.

Hvert tal fra ét til uendelig er komplette hele tal, og ingen af dem har nogen kvantitativ forskel; men mennes-

ker skaber disse forskelle for deres egen bekvemmeligheds skyld.

Oprindeligt er der ingen forskel på det som opstår og det som forgår, men mennesker adskiller de to processer, og kalder dem fødsel og død. Menneskets handlinger kan heller ikke inddeles i forkerte og rigtige; men mennesket foretager sådanne inddelinger for dets egen bekvemmeligheds skyld.

Buddha undgår sådanne sondringer, og ser ned på verden som en drivende sky på himlen. For Buddha er alt i verden sansebedrag. Han ved, at alt, hvad sjælen optager eller forkaster, er uden substans, og undgår derfor at sondre mellem ting.

2. Det er menneskets natur at ønske at binde sig til alt. Det binder sig til rigdom, til ære, og til livet.

Det drager skillelinier mellem eksistens og ikke-eksistens, mellem godt og ondt, ret og uret; fortaber sig i forblindelsen og lider.

Der var engang en mand, som tog på en lang rejse. Han kom en dag til en stor flod, og tænkte: „Denne flodbred er meget farlig at gå langs med, men flodbredden

Om menneskets sind og tingenes virkelighed

på den anden side ser ud til at være mere sikker.” Han lavede derfor en tømmerflåde, og krydsede floden uden problemer. Han tænkte da: „Denne tømmerflåde har været mig til stor hjælp, uden den ville jeg ikke have kunnet krydse floden. Jeg vil ikke lade den ligge her, men tage den med mig.”

Handlede denne mand rigtigt ved således at tage tømmerflåden med sig? Nej, det kan man ikke sige.

Denne lignelse lærer os, at selv de ting, som synes at være gode, bør kastes bort, når de bliver en byrde. Dette gælder i endnu højere grad ting der er dårlige.

3. Ting hverken kommer eller går bort, ej heller opstår de eller forsvinder. Man kan derfor hverken få eller miste ting.

Buddha lærer os, at ting hverken opstår eller forsvinder, da de er hævet over både benægtelse og bekræftelse af eksistensen. Det vil sige, at alt er en følge af betingelser og årsagssammenhænge. Og da en ting ikke kan eksistere i sig selv, kan den siges at være uden eksistens. Men samtidig kan man, fordi tingen er forbundet med årsager og betingelser, ikke sige, at den er ikke-eksisterende.

Om menneskets sind og tingenes virkelighed

At binde sig til en ting efter dens form, er oprindelsen til sindets forblindelse. Hvis man undlader at gribe og binde sig til en form, opstår de falske forestillinger ikke. Den fulde erkendelse er at indse denne sandhed og frigøre sig fra sådanne indbildninger.

Verden er i sandhed som en drøm, og dens skatte som et drømmebillede. Som de tilsyneladende afstande i et maleri, kan de ses, men eksisterer ikke; de er som en varmedis.

4. At tro, at ting dannes ved et uendeligt antal årsagsforhold, og derefter kan eksistere i al evighed, er en fejlagtig anskuelse, som kaldes teorien om alle tings uforgængelighed. Men det er lige så fejlagtigt at tro, at alle ting fuldstændigt ophører med at eksistere. Dette kaldes teorien om ikke-eksistens.

Disse begreber: evig død, evig fødsel, eksistens og ikke-eksistens, har ingen forbindelse til tingenes essentielle natur; men er begreber dannet af menneskets længsel efter at knytte sig til noget. Oprindeligt er alle ting hævet over sådanne sondringer.

Om menneskets sind og tingenes virkelighed

Da alle ting opstår på grund af årsagssammenhænge, vil de alle ændre sig; de er altså ikke evigt bestandige, som ting med substans bør være. På grund af denne ubestændighed, er alle ting som et drømmesyn, et fata morgana. Men trods disse uendelige forandringer, er alle ting, i deres essentielle natur, konstante og uforanderlige.

For et menneske ser en flod ud som en flod. Men for en sulten djævel, som ser ild i floden, ser denne ikke ud som en flod. Derfor kan der være mening i at tale om flodens eksistens for et menneske; men for en djævel vil det være uforståeligt.

Alle ting kan således siges at være indbildninger; man kan hverken sige, at de har eksistens eller ikke-eksistens.

Men det er en fejl at sige, at der uden for denne illusoriske verden findes en anden bestandig og sand verden. Denne verden kan hverken betragtes som temporær eller virkelig.

Men denne verdens mennesker tror, at dette er den virkelige verden, og fortsætter med at basere deres

Om menneskets sind og tingenes virkelighed

handlinger på denne fejlagtige antagelse. En sådan fejlagtig antagelse opstår hos uvidende mennesker, som ikke forstår sandheden om, at verden er en illusion, og som tror, at verden er temporær og har virkelig eksistens.

Et viist menneske forstår, at dette er en fejlagtig antagelse, og erkender, at denne verden blot er en illusion.

IV

MIDDELVEJEN

1. De, som vælger at følge vejen, der fører til denne fulde erkendelse, må undgå to fejlagtige levemåder. Den ene er at hengive sig helt til sanselige nydelser. Den anden er det modsatte af dette; at leve i askese og selvplageri.

Mellem disse to modsatte ekstremer, findes en middelvej, som åbner sindets øjne, giver visdom, og leder til den fulde erkendelse. Hvad består denne middelvej af? Det er den Ædle Ottefoldige Vej: Ret anskuelse, ret tanke, ret tale, ret handlemåde, ret levevis, ret stræben, ret omtanke, og ret koncentration.

Om menneskets sind og tingenes virkelighed

Som det er blevet forklaret, opstår og forsvinder alt som følge af årsagssammenhænge. Uvidende mennesker betragter livet som eksisterende eller ikke eksisterende; men vise mennesker søger efter noget, som er hævet over disse fejlagtige antagelser. Dette er middelvejens rigtige opfattelse.

2. Forestil jer en træstamme, som flyder i en stor flod. Hvis den flyder midt i floden, og ikke støder på grund, ikke synker, ikke skylles op på en af bredderne, ikke bliver taget op af mennesker, ikke forsvinder i hvirvelstrømme, og ikke rådner op, vil den til sidst flyde ud i havet.

Menneskets liv er som denne træstamme. Det menneske, som ikke klynger sig til ydre eller indre ting, som ikke tror på tingenes eksistens eller ikke-eksistens, ikke skelner mellem ret og uret; ikke bliver forblindet, og herved forhindret i at nå den fulde erkendelse, og som undgår yderligheder;— dette menneske følger Middelvejen.

Det vigtigste når man følger Middelvejen, er at undgå at hengive sig til yderligheder; ikke at hengive sig til sanselige nydelser eller til selvplageri.

Om menneskets sind og tingenes virkelighed

Man skal erkende, at ting hverken har eksistens eller ikke-eksistens, og at de ikke har nogen fast form; at undlade at være stolt over gode gerninger, som man har gjort, eller at binde sig til noget som helst.

De som følger Middelvejen, frygter ikke døden, og klynger sig ikke til døden. De følger ikke snart den ene, snart den anden antagelse.

Det øjeblik, man ønsker at fastholde noget, begynder forblindelsens liv. Den, som følger den Ædle Vej til Erkendelsen, vil ikke forsøge at gribe og fastholde noget, men møder med et roligt sind alt, hvad der måtte komme.

3. Erkendelsen har ikke nogen bestemt form eller natur. Der findes Erkendelse, men der er ikke noget noget som får Erkendelse.

Erkendelsen findes, fordi der eksisterer illusioner og uvidenhed. Hvis illusionerne og uvidenheden forsvinder, vil også Erkendelsen forsvinde; hvis Erkendelsen forsvinder, vil også illusionerne og uvidenheden forsvinde.

Derfor må man undgå, at Erkendelsen bliver en forhindring. Der findes lys, fordi der findes mørke. Hvis

Om menneskets sind og tingenes virkelighed

mørket forsvandt, som ved opnåelse af Erkendelse, vil også lyset, Erkendelsen, forsvinde.

Så længe mennesker higer efter Erkendelse, vil de stadig være bundet af forblindelsen. De, som følger vejen til Erkendelsen, må derfor ikke forsøge at fastholde den.

Når mennesket har opnået Erkendelse i denne betydning, vil det sige, at alt er Erkendelse, som det er. Man må derfor følge Vejen til den fuldkomne erkendelse, indtil ens tanker, verdige begær og Erkendelsen bliver identiske.

4. Dette begreb om universel enhed: at ingen ting er forskellige, kaldes Śūnyatā. Śūnyatā betyder, at tingene i sig selv ikke har nogen natur, ingen substans; de kan ikke opstå, og forsvinder ikke.

Som det er blevet forklaret tidligere, er alt indbyrdes forbundet af årsagssammenhænge; alt opstår og forsvinder som følge af disse, intet eksisterer uafhængigt.

Om menneskets sind og tingenes virkelighed

Hvor der er lys, er der skygge. Hvor der er længde, er der korthed. Hvor der er hvidt, er der sort. Da tingenes natur ikke kan eksistere i sig selv, siger man, at tingene er uden substans.

På samme måde kan Erkendelsen ikke eksistere uden uvidenhed, og uvidenhed kan ikke eksistere uden Erkendelsen. Da tingene er forskellige i deres essentielle natur, findes der ingen dualisme.

5. Mennesker tænker sædvanligvis, at de er forbundet til begreberne fødsel og død; men i virkeligheden eksisterer disse begreber ikke.

Når menneskers øjne åbnes for denne sandhed, har de indset livets og dødens ikke-dualisme.

Fordi mennesker tror, at der findes et „Jeg”, ønsker de at eje ting; men da et sådant „Jeg” ikke eksisterer, eksisterer begrebet at eje noget heller ikke. Når mennesker har indset dette, har de fattet sandheden om ikke-dualisme.

Om menneskets sind og tingenes virkelighed

Mennesker holder af at skelne mellem renhed og urenhed. Men i virkeligheden findes en sådan forskel ikke; den dannes blot af menneskets bevidsthed.

På samme måde skelner mennesket mellem godt og ondt, men godhed og ondskab kan ikke eksistere uafhængigt. Den som følger vejen til den fuldkomne erkendelse, ved, at der ikke kan sondres mellem disse to begreber.

Mennesker frygter ulykke, og higer efter lykke. Men hvis disse begreber studeres nærmere, vil det ses, at lykke ofte viser sig at føre til ulykke, og at ulykke fører til lykke. Den som har erkendt, at de to begreber er identiske, møder livets skiftende omstændigheder med et roligt sind, og bliver ikke overstadig over succes, eller deprimeret over uheld.

Således er disse tilsyneladende modsatte begreber; eksistens og ikke-eksistens, forvildelse og erkendelse, virkelighed og uvirkelighed, ret og uret, i virkeligheden ikke modsætninger, og det er ikke muligt at sige noget om, eller forstå, deres form. Først når mennesker kan frigøre sig fra sådanne begreber og de følelser, som de medfører, vil de fatte sandheden i Śūnyatā.

6. På samme måde som den smukke lotusblomst vokser op gennem snavset dynd, opstår Erkendelsen sået af Buddhas lære fra forvildelsens og begærets sump.

Hvis en dykker ønsker at finde de kostbare perler, må han overvinde alle farer, og dykke ned til havets bund. På samme måde må man krydse begærets og forvildelsens mudrede hav, for at finde Erkendelsens skat. Når man er faret vild i bjerge af egoisme, vækkes længslen efter at finde vejen til den fulde erkendelse.

Der findes en legende om en eneboer, som så stærkt ønskede at finde den rette vej, at han klatrede op på et bjerg af sværd, og kastede sig ned i et bål. Han udholdt smerten ved dette på grund af sit store håb. Den som af hjertet ønsker at finde den rette vej til Erkendelsen, vil på egoismens sværdbesatte bjerge og i hadets bål møde en svalende brise.

7. Buddhas lære leder os til ikke-dualisme, til erkendelsen om, at der ikke findes modsatte begreber. Det er fejlagtigt at klynge sig til ét af to tilsyneladende modsatte begreber, selv om dette synes at være godt eller rigtigt.

Om menneskets sind og tingenes virkelighed

Hvis mennesker hævder, at ting til stadighed undergår forandringer, er det en lige så stor fejl som at påstå, at alt er bestandigt. Hvis et menneske klynger sig til begrebet om et „Jeg”, er det også en fejl, og det vil aldrig kunne befri sig fra lidelsen. At hævde, at der ikke er et „Jeg”, er også en fejl, og det vil være nyttesløst at følge vejen til Erkendelsen. Det er også en fejl, hvis mennesker påstår, at alt er lidelse, eller at alt er lykke. Buddha prædiker Middelvejen, hvor der ikke findes denne dualisme.

KAPITEL 3

BUDDHA-NATUR

I

DET RENE SIND

1. Der findes mange forskellige slags mennesker. Nogle er vise, andre er uvidende, nogle er venlige og andre er uvenlige; nogle er lette at lede, og andre er vanskelige at lede.

Verden kan sammenlignes med en lotusdam: der er blå, røde, gule og hvide lotusblomster, nogle befinder sig under vandoverfladen, nogle blomstrer på vandoverfladen, og andre hæver sig over vandoverfladen.

Mennesker udviser endnu større forskelle. Der er også forskellen mellem mand og kvinde; men i virkeligheden er der ingen forskel på mennesker med hensyn til deres mulighed for at nå den fulde erkendelse. Ved at følge den rette vej, kan både mænd og kvinder nå Erkendelsen.

For at blive en god elefantræner, må man have fem

Buddha-natur

kvalifikationer: pålidelighed, flid, oprigtighed, visdom, og et godt helbred. Også for at kunne følge Buddhas vej til Erkendelsen behøver man de samme kvalifikationer. Hvis man har dem, opnås den fulde erkendelse hurtigt, både for mænd og kvinder, for det ligger i alle menneskers natur at kunne nå Erkendelsen.

2. På vejen til Erkendelsen ser mennesker på Buddha med forskellige øjne og sind. Disse øjne og sind som ser Buddha er de samme, som indtil da bevægede sig omkring i den illusoriske verden med fødsel og død.

En konge som er plaget af overfald fra banditter, må, før han kan angribe dem, først finde deres skjulested. På samme måde må et menneske, som er forblindet af sit begær, først finde oprindelsen til dette.

Når et menneske står inde i et hus og åbner øjnene, vil det først lægge mærke til husets interiør, og derefter se udsigten uden for vinduet. Der er ingen, som kun ser ud ad vinduet uden at lægge mærke til husets interiør.

Hvis der findes et sind i legemet, må det først kende legemets detaljer; men mennesker synes kun at kende

deres omgivelser, og interesserer sig kun i ringe grad for at lære deres legeme at kende.

Hvis sindet befinder sig udenfor legemet, vil legemet ikke vide, hvad sindet ved, og sindet ikke vide, hvad legemet ved. Men i virkeligheden føler legemet dét, som sindet ved, og sindet ved, hvad legemet føler. Man kan derfor ikke sige, at sindet befinder sig udenfor legemet. Men hvor befinder sindets substans sig da?

3. Helt fra tidernes morgen, har mennesker gået rundt i uvidenhed, bundet af følberne af deres egne handlinger, og har ladet sig lede af to fundamentalt forkerte opfattelser.

Den første er, at de har troet, at det sind, som skelner mellem fødsel og død, var deres virkelige natur. Den anden er, at de ikke har vidst, at Erkendelsens rene sind findes skjult bag det forblindede sind.

Når et menneske knytter næven og løfter armen, ser øjet det, og sindet opfatter det. Men sindet, som ved dette er ikke det virkelige sind.

Sindet, som foretager sondringer, opstår fra begær, og registrerer kun for sin egen skyld. Det opstår som følge af årsagssammenhænge; er uden substans, og altid skif-

Buddha-natur

tende. Fordi mennesker tror på dette sind, opstår forblindelsen.

Hvis et menneske åbner næven, opfatter sindet det. Men hvad er det, som bevæger sig? Er det hånden eller sindet, eller ingen af dem? Hvis hånden bevæger sig, bevæger sindet sig også; hvis sindet bevæger sig, bevæger hånden sig også. Men sindet, som bevæger sig, er kun en overfladisk manifestation; det virkelige sind bevæger sig ikke.

4. Alle mennesker har oprindeligt et rent sind, men det er sædvanligvis dækket af støv fra forblindelsen, som er opstået fra en kæde af årsager. Men dette forblindede sind er ikke essensen af ens natur, det er som en tjener, og ikke som en vært.

Månen er ofte skjult bag skyer, men den flyttes ikke af dem, og bliver ikke tilsmudset af dem.

Mennesker må derfor ikke tro, at det forblindede, tilsmudsede sind er deres eget rene og sande sind.

De må bestræbe sig på at finde deres oprindelige, rene og sande sind, oplyst af Erkendelsen.

Fanget af sit eget forblindede sind, og vildledt at

fejlagtige antagelser, vandrer mennesket omkring i forblindelsens verden.

Sindets forblindelse og urenhed opstår af begæret, og af dets reaktioner på skiftende omstændigheder.

Det sind, som ikke lader sig påvirke af de skiftende ydre forhold, og som altid er rent og roligt, er det sande, oprindelige sind.

Man kan ikke sige, at en kro forsvinder, fordi gæsterne forlader den. På samme måde kan man ikke sige, at man selv ophører med at eksistere, når det urene sind, som påvirkes af livets skiftende omstændigheder, er forsvundet. Det som ændrer sig efter skiftende omstændigheder, er ikke sindets sande natur.

5. Lad os forestille os en forelæsningsaal, som bliver oplyst, når solen skinner, og indhyllet i mørke, når solen går ned.

Vi kan sige, at lyset forsvinder med solen, og at mørket kommer med natten. Men vi kan ikke sige det samme om sindet, som ser lys og mørke. Det kan ikke forsvinde eller komme; men kun vende tilbage til dets oprindelige og sande natur.

Buddha-natur

Det er kun det forgængelige sind som registrerer, at det bliver lyst når solen viser sig, og mørkt når den går ned.

Det er kun det forgængelige sind, som har forskellige følelser afhængigt af livets skiftende omstændigheder. Det er ikke det virkelige, sande sind. Det oprindelige, fundamentale sind som registrerer lyset og mørket, er menneskets sande natur.

De flygtige følelser af godhed og ondskab, kærlighed og had, der opstår som følge af skiftende ydre omstændigheder, er kun forbigående reaktioner, som har deres oprindelse i det urene sind.

Bag alt begær ligger, klar og ren, sindets fundamentale og ægte natur.

Vand er rundt i en rund beholder, og firkantet i en firkantet beholder. Men vandet har i virkeligheden ingen bestemt form. Mennesker glemmer ofte dette, og tillægger vandet en form.

Mennesker betragter ofte noget som godt, og noget som ondt; de kan lide noget, og hader andet, de skelner mellem eksistens og ikke-eksistens, de bliver fanget og bundet af disse antagelser, og lider.

Hvis blot mennesker vil ophøre med at binde sig til sådanne falske sondringer og vende tilbage til deres oprindelige, rene sind, så vil både sindet og legemet frigøres fra urenheden og lidelsen, og de vil kunne føle roen som følger af denne frihed.

II

BUDDHA-NATUREN

1. Det fundamentale og rene sind er med andre ord Buddha-naturen; det vil sige Buddhas frø.

Man kan skabe ild ved at holde en linse mellem solens stråler og Mókse-planten, men hvor kommer ilden fra? Solen og linsen er umådelig langt fra hinanden, og selv om de således ikke er i kontakt med hinanden, passerer ilden fra solen gennem linsen og opstår i Mókse-planten. Men hvis Mókseplanten ikke havde evnen til at bryde i brand, ville der ikke opstå ild, selv om solen skinnede på den gennem linsen.

På samme måde kan lyset fra Buddhas visdom, hvis det koncentrerer på menneskets sind, få dets Buddha-natur; dets sande sind, til at blusse op og oplyse og vække mennesker i troen på Buddha.

Buddha kan holde visdommens linse op foran menneskers sind, og få troens ild til at blusse op.

Buddha-natur

2. Mennesker lader ofte hånt om den mulighed for at opnå erkendelse, som findes i deres sind. De er derfor bundet af verdslige begær; skelner mellem godt og ondt, og klager over, at de lider og er ufrie.

Hvorfor klynger mennesker sig til disse falske opfattelser, dækker for Buddha-naturens lys, og vandrer omkring i forblindelsens verden, når deres sind oprindeligt er rent?

Der var engang en mand som mistede forstanden, da han en morgen kiggede sig i et spejl, og ikke kunne se sit eget ansigt og hoved, fordi han var kommet til at vende spejlet forkert.

På samme måde som denne mand led unødvendigt på grund af sin fejltagelse, behøver folk ikke at lide, blot fordi de ikke kan finde Erkendelsen, hvor de forventer at finde den. Der findes ingen fejl i Erkendelsen; fejlen ligger hos den, som i lang tid har ladet sig påvirke af ydre omstændigheder, og ved at begære det uopnåelige har dannet en verden af forblindelse.

Hvis man kan vende sig fra de falske antagelser, vil man kunne opnå den fulde erkendelse. Men det underlige er, at de som én gang har opnået den fulde erkendelse, vil

erkende, at uden falske opfattelser ville der ikke eksistere erkendelse.

3. Buddha-naturen er ikke noget som ophører. Selv om mennesker skulle blive født som dyr eller sultne djævlé, eller endog falde ned i helvede, vil de aldrig miste deres Buddha-natur.

Selv om et menneske er indestængt i et urent legeme, eller sunket til bunds i verdsligt begær, vil det altid være omgivet af Buddha-naturens lys.

4. Der var engang en mand, som besøgte en vens hus, og her drak sig fuld og faldt i søvn. Vennen måtte pludselig rejse bort, og da han bekymrede sig over, hvordan den sovende mand skulle klare sig uden hans hjælp, syede han en juvel ind i mandens klæder. Da den fulde mand vågnede næste dag, vidste han ikke at han var i besiddelse af en juvel, og levede som vagabond, i sult og fattigdom. Lang tid senere mødte han igen sin ven, som nu fortalte ham om juvelen, og bad ham bruge den.

Mange mennesker vandrer rundt på samme måde

Buddha-natur

som denne mand, uvidende om, at Buddha-naturens juvel ligger gemt under begærlighedens og vredens klæder.

Således er alle mennesker, selv om de ikke er klar over det, forsynet med Buddhas visdom, og Buddha mister aldrig troen på dem, for han ved, at de alle er i besiddelse af Buddhas visdom og dyder.

Derfor vækker Buddha alle, som i deres forblindelse ikke kan se deres egen Buddha-natur, leder dem bort fra illusionerne og lærer dem, at der ikke er nogen forskel mellem dem selv og Buddha-naturen.

5. Buddha er én, som har fundet sin Buddha-natur. Et menneske er én, som kan finde sin Buddha-natur; det er den eneste forskel.

Men hvis et menneske selv tror, at det har opnået den fulde erkendelse, og er blevet en Buddha, begår det en stor fejl. Selv om det tror det er på rette vej, er der stadig langt til den fulde erkendelse.

Buddha-naturen fremkommer ikke uden en stor indsats, og viser den sig ikke, må man stadig bevæge sig

videre ad vejen til Erkendelsen.

6. Der var engang en konge, som samlede en gruppe blinde mennesker omkring en elefant, og bad dem røre den, og derefter fortælle ham, hvad en elefant var. Den første mand, som rørte ved elefantens stødtand, sagde, at en elefant var som en stor gulerod. Den anden rørte ved elefantens øre og sagde, at en elefant var som en stor vifte. Den tredje rørte ved dens snabel og sagde, at en elefant var som en støder til en mortar. Den fjerde rørte ved dens ben, og sagde, at en elefant var som en mortar, og den sidste, som rørte ved halen, sagde at den var som et reb. Ingen var i stand til at beskrive elefantens rigtige form.

På samme måde er det muligt at beskrive dele af et menneske, men umuligt at beskrive menneskets virkelige natur, dets Buddha-natur.

Der findes kun én metode til at forstå menneskets udødelige og bestandige natur; dets Buddha-natur, og det er at følge Buddhas lære.

III

BUDDHA-NATUREN OG USELVISKHED

1. Vi har talt om Buddha-naturen, som om den er

Buddha-natur

noget som kan beskrives; som om den er som andre lærers „Jeg”, men det er ikke tilfældet.

„Jeg”-begrebet er noget, som det forblindede sind har skabt, og som det klynger sig til, men et menneske som har opnået den fulde erkendelse, må forkaste dette begreb. Buddha-naturen er ubeskrivelig, og kan kun opleves. Buddha-naturen ligner på en måde „Jeg’et”, men det er ikke et „Jeg” i betydningen „Jeg er” eller „Min, Mit”.

Det er en fejlagtig antagelse at tro på eksistensen af et „Jeg”, for det er at tro på eksistensen af noget, som ikke eksisterer. Det at benægte Buddha-naturen er også en fejlagtig antagelse, for det er at benægte eksistensen af noget, som ikke eksisterer.

Dette kan forklares med en lignelse. En mor tog sit syge barn med til lægen, som gav barnet noget medicin, og sagde til moderen, at hun ikke måtte amme barnet før medicinen var fordøjet.

Moderen smurte da sine bryster med en bitter salve, for at holde barnet fra dem. Senere, da barnet havde fordøjet medicinen, vaskede moderen sine bryster, og ammede barnet igen. Moderen brugte denne metode for at redde barnet, fordi hun elskede det.

På samme måde benægter Buddha, for at fjerne misforståelser og tilknytning til et „Jeg“, „Jeg'ets“ eksistens. Og når disse forkerte opfattelser er fjernet, forklarer han sandheden om Buddha-naturen.

Troen på et „Jeg“ leder mennesker til forblindelsen, men troen på Buddha-naturen leder dem til den fuldkomne erkendelse.

En kvinde havde arvet et skrin. Hun vidste ikke, at det indeholdt guld, og fortsatte med at leve i fattigdom, indtil en anden åbnede det og viste hende indholdet. På samme måde åbner Buddha menneskets sind, og viser dem storheden i deres Buddha-natur.

2. Hvis alle har Buddha-naturen, hvorfor er der så store forskelle i folks status og rigdom, og hvorfor bedrager folk hinanden og dræber hinanden?

En bryder i et kejserpalads plejede at gå med en kostbar juvel fæstnet på panden. En dag under en brydekamp fik han slået juvelen ind under huden i

Buddha-natur

panden. Han troede han havde mistet juvelen, og gik til lægen for at få såret behandlet. Da lægen ville rense og forbinde såret, fandt han juvelen skjult af blod og snavs. Han tog juvelen ud, og viste den til bryderen.

Buddha-naturen er som denne kostbare juvel. Den kan blive skjult af begærets urenheder, så mennesker tror at de har mistet den, men en god lærer kan finde den for dem igen.

Buddha-naturen findes i alle mennesker, selv om den er skjult af begærlighed, vrede eller uvidenhed, eller bundet af ens handlinger og følger heraf. Buddha-naturen kan ikke tabes eller blive ødelagt; når man finder vej ud ad forblindelsen, vil den atter vise sig.

På samme måde som bryderen ved lægens hjælp genfandt juvelen, vil mennesker også, ved hjælp af Buddhas lys, finde deres Buddha-naturer.

3. På samme måde som mælken altid er hvid, uanset koens farve, vil alle mennesker altid have den samme rene Buddha-natur, uanset hvilke omgivelser de lever i, hvilket liv de fører, og hvilke handlinger de foretager.

Der findes en legende om en værdifuld medicinsk urt, som voksede under det høje græs i Himalaya-bjergene. I lang tid søgte folk forgæves efter den, indtil en vis mand fandt den ved at gå efter dens duft. Han lavede da en stor tønde og opbevarede heri de indsamlede urter. Men efter mandens død blev urten igen skjult af bevoksningen i bjergene, og det som var i tønden rådnedes bort og mistede sin søde smag.

Således er også Buddha-naturen skjult under begærets vildnis, og det er ikke let for mennesker at finde den. Men Buddha kan rydde dette vildnis af begær, og vise mennesker deres sande Buddha-natur. Buddha-naturen har altid den samme søde smag, men for mennesket varierer smagen, afhængigt af dets begær og levemåde.

4. Diamanten, den hårdeste sten i verden, kan ikke knuses. Sand og sten kan knuses, men ikke diamanten. Buddha-naturen er som diamanten, og kan derfor ikke knuses.

Legeme og sind kan blive knust, men ikke Buddha-naturen.

Buddha-natur

Buddha-naturen er i sandhed menneskets bedste egenskab. Det siges ofte, at mænd er kvinder overlegne, men Buddha prædiker, at alle har samme Buddha-natur, og lige store muligheder for at finde den.

Rent guld fremkøber ved at man smelter malmen og fjerner alle urenheder. Alle mennesker kan, hvis de smelter deres sinds malm, og fjerner alle begærets urenheder, genfinde den samme rene Buddha-natur.

KAPITEL 4

DET MENNESKELIGE BEGÆR

I

SINDETS URENHEDER

1. Der findes to former for lidenskaber, som tilsmudser og dækker Buddha-naturen.

Den ene er lidenskaben for diskussion og analyse. Den anden er lidenskaben for at lade sig påvirke af sine følelser.

Disse to lidenskaber er grundlaget for urenheder i alle menneskers sind, men i virkeligheden hviler dette grundlag på to andre karaktertræk: uvidenhed og seksuelt begær.

Uvidenhed og seksuelt begær har stor magt over menneskets sind, og er oprindelsen til alle menneskers lidelse.

Uvidende mennesker kan ikke drage de rigtige

Det Menneskelige begær

konklusioner og fatte sandheden om tilværelsen. Begæret medfører, at man klynger sig til livet, og ønsker at erhverve alt hvad man ser og hører om. Nogle mennesker stræber endog efter døden.

Fra uvidenhed og begær opstår griskhed, vrede, uforstandighed, misforståelser, had, jalousi, smiger, svig, stolthed, foragt, uoprigtighed, selviskhed, og så videre.

2. Griskhed og vrede opstår når vi ser noget, som vi kan lide, og har forkerte tanker herom. Uforstandighed opstår, når vi ikke ved, hvordan vi skal handle.

Disse tre: griskhed, vrede og uforstandighed, kaldes verdens tre brande. Griskhedens ild brænder alle, som har mistet deres sande sind på grund af begæret. Vredens ild brænder alle, som på grund af vrede har taget andre levende væsners liv. Uforstandighedens ild brænder alle, som i deres forblindelse vender sig bort fra Buddhas lære.

Denne verden står i sandhed i brand, med mange forskellige slags flammer: griskhedens flammer, vredens

flammer, tåbelighedens flammer, livets, ældelsens, sygdommens og dødens flammer, sorgens flammer, klagens flammer, lidelsens flammer, og smertens flammer. De brænder ikke bare én selv, men får også andre til at lide, og får dem til at foretage legemets, talens, og sindets onde handlinger. Alle der berører sårene dannet af disse brande, vil blive forgiftet og vildledt.

3. Griskhed opstår, fordi man ønsker tilfredsstillelse, og uforstandighed opstår af urene tanker. Griskhedens synd har kun lidt urenhed, men er ikke let at befri sig fra. Vredens synd har megen urenhed, men kan let fjernes. Uforstandighedens synd har megen urenhed, og er vanskelig at fjerne.

Derfor må disse brande altid slukkes, når de opstår, og det man kan lide og ikke kan lide, må altid bedømmes efter, hvad der kan give den sande tilfredsstillelse. Hvis sindet er fyldt med vise, rene og uselviske tanker, vil verdsligt begær aldrig slå rod.

4. Griskhed, vrede og uforstandighed er som en feber.

Det Menneskelige begær

Et hvert menneske, som har en sådan feber, vil, selv om det ligger i et stort smukt værelse, få mareridt, og være ude af stand til at sove roligt.

Men de, som ikke lider af denne slags feber, vil kunne sove behageligt, selv på en skovbund en kold vinternat, med et tyndt lag blade som tæppe, eller i et lille indestængt værelse en varm og fugtig sommernat.

Disse tre: griskhed, vrede og uforstandighed er således oprindelsen til alle denne verdens lidelser. For at fjerne dem, er det nødvendigt at koncentrere sindet og have visdom. Følger man forskrifterne i Læren, vil begærets urenheder fjernes. Ret koncentration vil fjerne vredens urenheder, og visdom vil fjerne uforstandighedens urenheder.

5. Menneskets begær er endeløst. Det er som tørsten hos en mand, der har drukket saltvand. Han finder ingen tilfredsstillelse herved, og tørsten øges blot.

På samme måde vil mennesket, som forsøger at tilfredsstille sine begær, blot herved øge utilfredsheden og lidelsen.

Mennesket kan aldrig få tilfredsstillet sit begær; dets uro og irritation vil aldrig forsvinde, og det vil ofte blive

drevet til vanvid i sit forgæves forsøg på at få begæret tilfredsstillet.

Mennesker vil ofte strides i forsøget på at tilfredsstille begæret. Konge mod konge, vasal mod vasal, forældre mod børn, bror mod bror, søster mod søster, ven mod ven; alle vil de kæmpe mod, og endog ofte dræbe hinanden, for at tilfredsstille deres begær.

Mennesker vil ofte, for at tilfredsstille deres begær, stjæle, bedrage, bedrive hor, og dermed ødelægge livet for sig selv. De vil ofte fanges, blive dømt og straffet, og herved yderligere lide.

De vil på grund af begæret synde med legemet, talen og sindet, og derfor lide ikke blot i dette liv, men også i de næste.

6. Det seksuelle begær er det stærkeste begær, og alle andre begær synes at opstå som følge af det.

Det seksuelle begær er jorden, som alle andre former for begær vokser i. Det er som en djævel, der spiser og tilintetgør alle verdens gode dyder.

Det seksuelle begær er som en giftslange, som ligger

Det Menneskelige begær

skjult i en blomsterhave og forgifter alle som søger begærets blomster. Det seksuelle begær er som en slyngplante, der vokser op ad et træ og omslutter grenene, til træet visner. Det seksuelle begær omslynger menneskets sind og udsuger dets godhed. Kødets lyster er lokkemad kastet af djævelen, som folk bider på og derved bliver trukket ned i den onde verdens dyb.

Hvis et afpillet ben bliver smurt med blod og givet til en hund, vil hunden gnave på det, til den bliver træt og frustreret. Det seksuelle begær er som dette kødben; mennesker vil hige efter det, til de er helt udmattede.

Hvis et stykke kød bliver kastet til to hunde, vil de kæmpe om det og såre hinanden. En uforstandig mand, som bærer en fakkellod mod vinden, vil sandsynligvis brænde sig selv. Mennesker vil som disse to hunde og denne uforstandige mand skade sig selv på grund af deres begær.

7. Man kan beskytte sig mod giftpile, som kommer flyvende udefra, men man kan ikke beskytte sig mod pile, som kommer indefra. Griskhed, vrede, uforstandighed og egoisme er fire giftpile, som forgifter sindet og fører til forskellige sygdomme.

Hvis der er griskhed, vrede og uforstandighed i

menneskers sind, vil de med deres tale lyve, bedrage, bagtale og være tvetungede, og med deres legeme dræbe, stjæle og bedrive hor.

Disse sindets tre onder, talens fire onder, og legemets tre onder, kaldes de ti store onder.

Hvis mennesker vænner sig til at lyve med vilje, vil de også begynde at foretage onde handlinger. Før de handler ondt, må de lyve, og når de begynder at lyve, vil de uden anger begå forbrydelser.

Griskhed, begær, frygt, vrede, uheld og ulykke, har deres oprindelse i uforstandighed. Uforstandigheden er derfor den værste gift af alle.

8. Handling følger begær; af handling følger lidelse. Begær, handling og lidelse er som et hjul i evig bevægelse.

Dette hjul har ingen begyndelse, og er uden ende. Mennesker ved ikke, hvordan de kan undslippe dette evige kredsløb af genfødsler. De dør og fødes uden ende i dette kredsløb.

Det Menneskelige begær

Hvis ét menneskes knogler og aske brændt i dette kredsløb blev stablet op, ville det blive til et højt bjerg; og hvis al mælken som ét menneskes mødre har givet blev samlet, ville det blive til en mængde større end havet.

Selv om alle mennesker besidder Buddha-naturen, er denne skjult af begærets snavs, og er svær at kalde frem. Dette er grunden til de fleste menneskers endeløse lidelse.

II

MENNESKETS NATUR

1. Menneskets natur er svær at trænge ind i, som et tæt krat uden indgang. Sammenlignet med menneskets natur, er dyrets natur lettere at forstå. Men det er alligevel muligt at inddele mennesker efter deres egenskaber i fire grupper.

For det første er der de mennesker som har modtaget og praktiseret en forkert lære, og derfor lider.

For det andet er der de, som er onde mod andre mennesker, som dræber levende skabninger, stjæler, eller foretager andre onde handlinger.

For det tredje er der de, som lider selv, og derfor får andre til at lide.

For det fjerde er der de, som ikke lider selv, og som ikke påfører andre lidelser; som vender sig fra begæret og lever et fredfyldt liv, som bevarer Buddhas lære, som ikke stjæler, men kun gør gode gerninger.

2. Det kan også siges, at der er tre typer mennesker i denne verden. Den første type er som bogstaver hugget i sten. Den anden er som bogstaver skrevet i sand, og den tredje som bogstaver skrevet i vand.

Den første type mennesker bliver let vrede, og fortsætter med at være vrede i lang tid; deres vrede fjernes vanskeligt, som bogstaver hugget i sten.

Den anden type mennesker bliver også ofte vrede, men deres vrede forsvinder lige så hurtigt som bogstaver skrevet i sand.

Den tredje type mennesker er som bogstaver skrevet i vand: de fastholder ikke deres flygtige tanker, og selv om de hører andres menneskers bagtalelser og sladder, fæstner de sig ikke ved det; deres sind er altid rent.

Der findes også tre andre typer mennesker. Den første types natur er let at forstå. De er stolte, ubesindige, og aldrig tilfredse. Den anden types natur er vanskelig at forstå. De er stille, selvudslettende, handler kun efter nøje overvejelse, og forsøger at undertrykke begæret. Den tredje types natur er helt umulig at forstå. Det er mennesker som har overvundet deres begær fuldstændigt.

Det Menneskelige begær

Mennesker kan således inddeles i grupper på flere forskellige måder, men det er alligevel svært at forstå deres naturer. Kun Buddha er i stand til at forstå alle menneskers natur, og vejlede dem på forskellig vis.

III

MENNESKETS LIV

1. Der findes en lignelse som beskriver menneskets liv: Der var engang en mand som sejlede i en båd ned ad en flod. En mand, som stod på bredden, råbte til ham: „Du skal ikke sejle så ubekymret ned ad denne flod. Lidt længere fremme er der en stærk malstrøm, og i huler lurer krokodiller og djævlé. Du vil blive dræbt, hvis du fortsætter!”

„Floden” i denne lignelse, er et liv fyldt med begær; „sejle ubekymret”, er at lade sit liv styre af begæret; „en malstrøm” er lidenskabens glæder. „Huler, hvor der lurer krokodiller og djævlé” betyder den død og tilintetgørelse, som følger af at leve et liv i synd.

Her er en anden lignelse: En mand har begået en forbrydelse og flygter. Han forfølges, og i sin desperate situation når han frem til en gammel brønd. Han forsøger at gemme sig i den ved at klatre ned ad nogle slyngplanter der vokser i den, men opdager pludselig, at der på brøndens bund ligger giftslanger med åbne munde

og venter på ham. Han klamrer sig til slyngplanten, men bliver snart helt udmattet. Så ser han, at to mus, en hvid og en sort, gnaver i slyngplanten.

Hvis slyngplanten rives over, vil han falde ned i brønden og blive dræbt. Pludselig, idet han ser op, får han øje på en bikube, hvorfra der drypper sød honning. Manden glemmer da al fare og drikker henrykt honningen.

„En mand” i denne lignelse er et menneske, som er født til at lide og dø alene. „Forfølgerne” og „slyngplanterne” er legemets begær, „slyngplanten i den gamle brønd” er menneskets liv, „de to mus, den ene hvid og den anden sort”, symboliserer tiden, dag og nat; og „honningen” er kødets lyster.

2. Her er endnu en lignelse. En konge lagde fire giftslanger i en æske og befalede en tjener at passe på dem. Han sagde til tjeneren, at hvis denne fik blot én af giftslangerne til at blive vred, ville han blive henrettet. Tjeneren blev så rædselsslagen, at han kastede æsken bort og flygtede.

Da kongen opdagede dette, sendte han fem vagter ud for at fange manden. De nærmede sig ham først med venlige miner, og bad ham følge med tilbage. Men manden stolede ikke på deres venlighed, og flygtede til en

Det Menneskelige begær

anden landsby, hvor han ledte efter et skjulested.

Da hørte han en stemme fra himlen sige, at der ikke boede nogen mennesker i denne landsby, og at han ville blive angrebet af seks banditter den samme aften. Han blev forskrækket, og fortsatte sin flugt, til han kom til en stor rivende flod. Han tænkte på de farer som var i hælene på ham, og lavede en tømmerflåde, med hvilken han krydsede den rivende strøm, og kom i sikkerhed på den anden bred.

„De fire slanger” i denne lignelse symboliserer elementerne jord, vand, ild og luft, som legemet er opbygget af. Dette legeme er fyldt med begær, og er sindets fjende. Derfor løb tjeneren væk fra det.

„De fem vagter som nærmede sig ham med venlige miner”, symboliserer form, følelse, erkendelse, vilje og bevidsthed, som danner rammen om legemet og sindet.

„Et skjulested”, er de seks sanser, og „de seks banditter”, er de fem objekter for sanserne. Da han således ser farerne, som objekterne for disse sanser repræsenterer, flygter han videre, og kommer til „en rivende flod”, som symboliserer et liv oversvømmet af begærets strømme. Han laver derefter en tømmerflåde (Buddhas lære) og krydser ved hjælp af den sikkert begærets dybe flod.

3. Der findes tre tilfælde, i hvilke et barn vanskeligt kan hjælpe sin mor, og en mor vanskeligt kan hjælpe sit barn. Det er ved brand, oversvømmelse og indbrud. Men selv i disse tre tilfælde kan mor og barn ofte hjælpe hinanden.

Men der findes tre tilfælde, hvor det er umuligt for et barn at hjælpe sin mor, og for en mor at hjælpe sit barn. Det er, når de konfronteres med ældelse, sygdom og død.

Hvordan kan et barn bytte plads med sin mor, når hun bliver gammel? Hvordan kan en mor bytte plads med sit barn, når det bliver sygt? Hvordan kan de bytte plads med hinanden, når den enes død nærmer sig? Lige meget hvor dybt de elsker hinanden, kan de ikke hjælpe hinanden i disse tre tilfælde.

4. Yama, helvedes konge, spurgte engang en mand, som, uden tilsyneladende at have gjort noget ondt, var faldet ned i helvedes dyb: „Mødte du ikke tre udsendinge fra himlen i dit liv på jorden?” Og manden svarede: „Nej herre, jeg mødte aldrig sådanne personer”.

„Men mødte du aldrig en gammel person med kroget ryg, som gik og støttede sig til en stok?” „Jo, herre, sådanne personer mødte jeg ofte.” „Du er blevet straffet

Det Menneskelige begær

fordi du, da du mødte disse udsendinge fra himlen, ikke forstod, at du selv ville ældes, og måtte forbedre dig selv og gøre gode gerninger, før du selv blev gammel.

Yama spurgte ham, om han aldrig havde set et sygt, nedslidt, fattigt menneske. „Jo, sådanne mennesker har jeg ofte set”, svarede manden. „Du er kommet i helvede, fordi du ikke, da du mødte disse udsendinge fra himlen, forstod, at du selv ville blive syg engang, og ikke forberedte dig på dette.

Yama spurgte ham igen: „Har du aldrig set et menneske dø?”, og manden svarede, at han ofte havde set mennesker dø. „Du er blevet straffet, fordi du da du så disse mennesker som var blevet udsendt for at advare dig, ikke forstod, at du også skulle dø, og derfor måtte forbedre din levemåde.”

5. Der var engang en ung kvinde ved navn Kisagotami, som var gift med en rig mand. Da hendes søn pludselig døde, mistede hun forstanden, og gik med det døde barn i armene fra hus til hus, og bad folk om at hjælpe med at helbrede barnet.

Selv om de følte medlidenhed med hende, kunne de naturligvis ikke gøre noget for bringe barnet til live igen;

men til sidst sagde en af Buddhas disciple, at hun skulle rejse til Jetavana, hvor Buddha befandt sig. Kvinden skyndte sig at rejse dertil bærende på sit døde barn.

Buddha så stille på kvinden og sagde så; „Kvinde, for at helbrede dette barn, behøver jeg nogle valmuefrø. Tag ind til byen, og bed om fire eller fem frø. Men de skal være fra et hjem, hvor der aldrig har været et dødsfald i familien”.

Kvinden, som havde mistet forstanden, tog da til byen for at bede om valmuefrø. Det var let nok at få valmuefrø, men at finde et hjem, hvor der ikke havde været et dødsfald, var helt umuligt. Til sidst gav hun op, og gik tilbage til Buddha. I hans rolige nærværelse genvandt hun forstanden, og forstod meningen med hans ord. Hun gik bort med sit barn og begravede det, og vendte tilbage til Buddha for at blive hans discipel.

IV

LIVETS REALITET

1. Denne verdens mennesker er ofte selviske, og elsker og respekterer ikke hinanden. De strides over bagateller, og tilbringer deres liv i lidelse og ulykkelighed.

Alle mennesker, både rige og fattige, bekymrer sig

Det Menneskelige begær

om penge. Mangler de penge, lider de; hvis de har mange penge, lider de. Deres liv styres af griskhed, og derfor kender de ikke glæden ved et fredfyldt sind, og er aldrig tilfredse.

En rig mand bekymrer sig om sine marker hvis han har nogle; har han en gård, bekymrer han sig om den. Han føler sig bundet til sine ejendele, og lider derfor. Han er bange for, at han skal blive ramt af modgang; at hans gård skal nedbrænde, at han bliver bestjålet, og dør til sidst af sine bekymringer. Men hans vej til døden er ensom; ingen følger ham.

En fattig mand bekymrer sig altid over, hvad han mangler, han ønsker sig et hus, eller han ønsker sig en mark. Hans griskhed brænder i hans sind og udmatter ham, så han dør, før han bliver gammel.

Han føler det, som om hele verdener imod ham, og også hans vej til døden er lang og ensom.

2. Der er fem onder i denne verden. Det første er grusomhed; alle levende skabninger fra mennesket til insektet bekæmper hinanden. De stærke angriber de svage, og de svage snyder de stærke; overalt er der kamp og grusomhed.

Det Menneskelige begær

Det andet onde er manglen på en klar grænse mellem forældre og børns rettigheder, og mellem brøders, ægtefolks og slægtinges rettigheder. De ønsker alle at være i centrum, er uoprigtige og bedrager og bagtaler hinanden.

For det tredje er der ingen klar grænse mellem mænd og kvinders adfærs. Derfor plages alle til tider af urene tanker og længsler, som fører til forkerte handlinger, stridigheder og ondskab.

For det fjerde er folk tilbøjelige til ikke at tænke på andre når de handler; de fremhæver sig selv på andres bekostning, de lyver, bagtaler og bedrager hinanden.

For det femte har folk ofte en tendens til at forsømme deres pligter overfor andre, de glemmer de tjenester andre har gjort dem, tænker kun på deres egen magelighed og begær, de plager andre mennesker, og vil til sidst begå en stor synd.

3. Mennesker bør have sympati for hinanden, respektere hinanden, og hjælpe andre som lider nød. Men i

Det Menneskelige begær

stedet er de selviske, og nærer uvilje mod dem som har det lidt bedre. Deres uvilje vokser gradvist, og bliver til sidst et uudholdeligt had.

Dette had resulterer ikke nødvendigvis i voldelige handlinger med det samme, men det forgifter livet med følelser af had og vrede, som bliver hugget så dybt ind i sindet, at mennesker bærer sårene herfra med i genfødslernes kredsløb.

Et menneske fødes i sandhed alene i denne begærets verden, og må dø alene. Der er ingen at dele straffen med i det næste liv.

Loven om årsagskæden er universel; dens sandheder er uforanderlige. Godheden medfører lykke, ondskaben medfører ulykke, og alle mennesker må bære deres egen byrde af synd i overensstemmelse med deres handlinger.

4. Efterhånden som årene går, og folk opdager, hvor meget de er bundet til begær og lidelse, bliver de modløse. De begynder at strides med andre, og opgiver at følge den rette vej. Ofte dør de en pludselig død midt i

Det Menneskelige begær

deres ondskab, og må lide i al evighed.

Sådanne menneskers handlinger er unaturlige og i modstrid med himlens og jordens love. De vil derfor lide både i dette liv og i de efterfølgende.

Alt i denne verden er i sandhed forgængeligt; det er beklageligt, at mennesker ignorerer dette og blot forsøger at tilfredsstille deres begær.

5. Det er naturligt, at mennesker i denne lidelsens verden tænker og handler selvisk, og lige så naturligt er det, at denne selviskhed følges af mere lidelse og ulykke.

Mennesker tænker blot på sig selv, og ringeagter andre. De lader deres griskhed føre til alle andre slags begær, og lider derfor mere og mere.

Gode tider med velstand varer ikke evigt; der er intet i denne verden som kan nydes evigt.

6. Mennesker bør derfor, mens de er unge og sunde, vende sig fra begæret, og ikke leve som om livet varede evigt, men i stedet bestræbe sig på at opnå den fulde

Det Menneskelige begær

erkendelse, for der findes ikke anden vedvarende trøst og lykke end den man finder i Erkendelsen.

Men de fleste mennesker tror ikke på denne lov om årsag og effekt. De ved ikke, at mennesker dør og genfødes, og forstår ikke, at godhed medfører lykke, og ondskab medfører ulykke.

De har mange fejlagtige antagelser, kender ikke den rette vej, ved ikke, hvad godhed er; deres sind er formørket, og de kender ikke årsagerne til den evige vekslens mellem lykke og ulykke, men tænker kun på deres nuværende lidelse.

Intet i denne verden er evigt og bestandigt, alt undergår til stadighed forandringer. Mennesker søger og beklager sig over dette; de lytter ikke til læren og mediterer ikke. De tænker kun på øjeblikkets fornøjelser, og på rigdom og begær.

7. Fra verdens begyndelse er mennesket blevet født og har vandret omkring i denne forblindelsens verden, og har følt lidelsen og smerten. Forblindelsen fortsætter, men mennesket har den lykke nu at kunne blive hjulpet ved at modtage Buddhas lære, og tro på den.

Det Menneskelige begær

Mennesker bør derfor tænke dybt, vende sig fra ondskaben, og dyrke godheden.

Nu er det lykkelige indtruffet, at Buddhas lære er kommet til os, og vi bør derfor tro på den og ønske at blive født i Buddhas rene land. Når vi kender Buddhas lære, skal vi ikke som andre mennesker blive slaver af begær og synd, og vi skal heller ikke holde vores viden om Buddhas lære for os selv; men praktisere den og prædike den for andre mennesker.

KAPITEL 5

BUDDHAS FRELSE

I

AMIDA BUDDHAS LØFTER

1. Som det er blevet forklaret tidligere, har mennesker svært ved at løsrive sig fra deres begær; de har fra tidernes morgen båret på tunge byrder af synd, og er kommet dybere og dybere ind i forblindelsen. Selv om de besidder Buddha-naturens skat, er det vanskeligt for dem at afdække den.

Buddha, som fuldstændigt forstod menneskets natur, blev for længe siden en Bodhisattva for at befri mennesker for deres frygt og lidelse. Han lovede, at han ville gøre alt for at frelse mennesker, og afgav følgende løfter:

(a) „Selv om jeg opnår den fulde erkendelse og bliver en Buddha, vil jeg ikke blive fuldkommen, før alle i mit land er i stand til at finde deres Buddha-natur og opnå Erkendelsen”.

(b) „Selv om jeg bliver en Buddha, vil jeg ikke blive fuldkommen, før mit lys skinner over hele verden.”

(c) „Selv om jeg bliver en Buddha, vil jeg ikke blive fuldkommen, hvis jeg ikke lever evigt, og frelser et uendeligt antal mennesker.”

(d) „Selv om jeg bliver en Buddha, vil jeg ikke blive fuldkommen, før alle Buddhaer i verdens ti retninger lovpriser mit navn.”

(e) „Selv om jeg bliver en Buddha, vil jeg ikke blive fuldkommen, før alle mennesker i verdens ti retninger med oprigtig tro stræber efter at blive genfødt i mit land, og genfødes ved at fremsige mit navn ti gange.”

(f) „Selv om jeg bliver en Buddha, vil jeg ikke blive fuldkommen, før alle mennesker beslutter sig til at følge Vejen, at gøre gode gerninger, og oprigtigt ønsker at blive genfødt i mit land. Når menneskers død er nær, skal jeg komme dem i møde sammen med mange Bodhisatva'er for at lede dem til mit Rene Land.”

(g) „Selv om jeg bliver en Buddha, vil jeg ikke blive fuldkommen, før alle mennesker, når de hører mit navn, vil tænke på mit land, og så de gode dyders frø, for at kunne blive genfødt der.”

Buddhas frelse

(h) „Selv om jeg bliver en Buddha, vil jeg ikke blive fuldkommen, før alle som genfødes i mit rene land er sikre på at opnå den fulde erkendelse, således at de kan praktisere Læren og lede mange ad den rette vej til Erkendelsen.”

(i) „Selv om jeg bliver en Buddha, vil jeg ikke blive fuldkommen, før mit lys har skinnet på og påvirket alle mennesker i verden, og rensset deres sind og legeme, således at de er blevet hævet over denne verdens forhold.”

(j) „Selv om jeg bliver en Buddha, vil jeg aldrig blive fuldkommen, før alle verdens mennesker, når de hører mit navn, vil tro dybt, og ikke klynge sig til begreber som fødsel og død, men opnå en fuldkommen visdom, som giver dem sindsro, selv om de må leve i denne verden som er fuld af griskhed og lidelse.”

„Hermed giver jeg disse løfter. Hvis jeg ikke kan opfylde dem, vil jeg ikke blive en Buddha. Måtte jeg blive et uendeligt lys, som åbenbarer min lære og mine dyder, og bringer oplysningens frelse til hele verden.”

2. Sådanne løfter gav han, og foretog uendelig mange gode handlinger i uendelig lang tid, hvorefter han lavede

det Rene Land. Han blev en Buddha, og lever nu i sit Rene Land, hvorfra han udbreder sin lære.

I dette Rene Land er der ingen lidelse; det er fyldt med Erkendelsens lykke. Mennesker, som bor her, får alle de måltider og alle de smukke ting, de kan ønske sig. Når en mild brise går gennem de juvelbesatte træer, kan man høre den hellige læres stemme fra alle sider; den renser sindet på alle mennesker, som lytter til den.

I dette land er der også lotusblomster i mange forskellige farver og med forskellige dufte. Hver blomst har mange kronblade som stråler i forskellige farver. Disse blomsters stråler prædiker Buddhas visdom, og alle, som lytter, vil finde Buddhas vej til den fuldkomne fred.

3. Nu lovpriser Buddhaer fra alle de ti retninger denne Buddhas uovertrufne dyder.

Alle som hører denne Buddhas navn, vil glædes og styrkes i deres tro, og vil blive genfødt i Buddhas Rene Land.

Buddhas frelse

De, som genfødes i det Rene Land, vil som Buddha få et endeløst liv; de har medfølelse med andre, der lider, og ønsker at frelse dem.

I disse løfters ånd forsager de alle længsler, og erkender livets forgængelighed. De helliger sig arbejdet med at frelse andre mennesker, tager del i dissers bekymringer og lidelser, og frigør sig samtidig fra længslen efter at knytte sig til noget.

De kender vanskelighederne i denne verdens liv, men kender samtidig mulighederne i Buddhas grænseløse medlidenhed. De er ikke bundet af nogen længsel, de kan komme og gå helt frit som de vil, men de vælger at blive sammen med dem, som Buddha har medlidenhed med.

Derfor, hvis et menneske hører Buddhas navn, og herved opmuntres til at sige hans navn med oprigtig tro blot én gang, vil dette menneske blive omfattet af Buddhas medlidenhed. Alle bør derfor lytte til og glædes ved Buddhas lære, og følge den, selv om den synes at føre dem gennem flammerne som omgiver denne verden.

Hvis mennesker oprigtigt ønsker at opnå den fulde erkendelse, er de nødt til at stole på Buddhas styrke. Uden hjælp fra Buddha, kan almindelige mennesker ikke opnå Erkendelsen.

4. Buddha befinder sig ikke langt fra nogen. Buddhas Rene Land synes at ligge langt borte, men det findes også i sindet på de mennesker, som oprigtigt ønsker at være med Buddha.

Når nogen prøver at forestille sig Buddhas form, ser de en skikkelse, som skinner i utallige farver og deler sig i fireogfirstusinde forskellige skikkelser, med specielle egenskaber, som udsender fireogfirstusinde stråler. Hvert lys oplyser verden, og ikke ét menneske, som tror på Buddha, vil forblive i mørke.

Ved at forestille sig Buddha, kan man erkende Buddhas sind. Barmhertigheden i Buddhas sind omfatter alle; han frelser naturligvis alle som tror, men hans hjælp udstrækker sig også til dem, som er uvidende om eller har glemt hans barmhertighed.

De, som tror, har muligheden for at blive ét med Buddha. For dem bliver Buddhas legeme allestedsnærvær-

Buddhas frelse

ende, og kan optages i deres sind.

Dette betyder, at når et menneske tænker på Buddha, er det i besiddelse af Buddhas skikkelser og specielle egenskaber. Menneskets sind bliver med andre ord til et Buddha-sind.

Alle, som har en ren og oprigtig tro, bør forestille sig, at deres eget sind er Buddhas sind.

5. Buddhas legeme har mange former, og åbenbarer sig i overensstemmelse med det enkelte menneskes evner.

Hans legeme er uendelig stort, og fylder hele verden. Det åbenbarer sig i universet, i naturen og endog i menneskets sind.

Han vil helt sikkert åbenbare sig for dem som troende fremsiger Buddhas navn. Han kommer altid de troende i møde ledsaget af to Bodhisattva'er.

Hans inkarnationer viser sig overalt i verden, men kun de troende vil bemærke dem.

De som er i stand til at forestille sig hans temporære åbenbaring, vil opnå uendelig lykke. De, som kan se den sande Buddha, vil opleve en ubeskrivelig ro og tilfredshed.

6. Da Buddha har uendelig stor barmhjertighed og visdom, kan han frelse alle mennesker.

De som af dumhed begår forfærdelige forbrydelser, de hvis sind er fyldt med begær, vrede, og forblindelse, de som lyver, sladrer, bagtaler og bedrager, de som dræber, stjæler og bedriver hor, vil alle blive straffet med evig lidelse.

En god ven kommer til dem, når de ligger for døden, og belærer dem: „Nu vil du lide på grund af dine onde handlinger; men hvis du blot gentager Buddhas navn, vil du stadig kunne blive frelst af hans barmhjertighed.”

Hvis disse onde mennesker fremsiger Amida Buddhas navn med oprigtighed, kan de frelses fra den onde

Buddhas frelse

verden som ellers venter dem.

Hvis mennesker blot ved at gentage Buddhas navn kan opnå dette, hvor meget mere kan de da ikke opnå ved at koncentrere sig om at blive ét med Buddhas sind.

De, som reciterer Buddhas navn, bliver så prægtige som de hvide lotusblomster. De vil møde Buddha og barmhjertighedens og visdommens to Bodhisattva'er, og altid kunne følge den rette vej til genfødslen i det Rene Land.

Derfor må alle påkalde sig Buddha ved at recitere „Namu-Amida-Butsu” (jeg tror på Amida Buddhas frelse). At ihukomme disse ord, er at ihukomme Buddhas navn.

II

AMIDA BUDDHAS RENE LAND

1. Amida Buddha er virkelig her nu, og prædiker sin lære. I hans Rene Land kender mennesket ikke lidelse, og lever altid i lykke.

I dette land er der en dam, som er lavet af syv skatte; vandet i den er krystalklart, og bunden er dækket af guldstøv. Her og der blomster lotusblomster så store

som vognhjul. Fra de blå blomster udstråler et blåt lys, fra de gule blomster kommer et gult lys, fra de hvide blomster et hvidt lys, og hele luften fyldes af duften fra dem.

Mange steder omkring dammen er der pavillioner forsynet med marmortrapper og dekoreret med guld, sølv, safirer og kvartskrystaller. Flere steder er der balustrader og rækværk som er overhængt med tæpper dekoreret med kostbare juveler, og mellem disse rækværk er der små lunde med velduftende træer og blomster.

Luften er fyldt med den skønneste musik, og jorden skinner som guld. Seks gange hver dag og nat falder der blomster fra himlen, og menneskene i landet går ud og samler dem i kurve og bærer dem til andre Buddha-lande, hvor de ofrer dem til myriader af Buddhaer.

2. I dette lands park er der også mange forskellige fugle: svaner, påfugle, papegøjer, og andre tropiske fugle, som kvadrer smukt om Buddhas lære og lovpriser hans dyder.

Alle, som lytter til denne musik, lytter til Buddhas

Buddhas frelse

stemme, de styrkes i deres tro, og føler et varmt fællesskab med alle, som har modtaget Buddhas tro.

En brise blæser i de juvelbesatte træer, og får de små klokker på pavillionens forhæng til at ringe, spillende de skønneste melodier.

De, som hører denne musik, tænker på Buddha, på Læren og på Ordenen. Buddhas Rene Land er således forsynet med utallige egenskaber og udsmykninger.

3. Hvorfor kaldes Buddha i dette land Amida, som betyder „Uendeligt lys” og „Evig liv”? Det er fordi hans lys ikke kan måles, fordi det oplyser alle lande i verden, og fordi hans liv aldrig slutter.

Og det er fordi antallet af de som genfødes i det Rene Land, og aldrig mere skal vende tilbage til denne forblindelsens verden, er uendeligt; og fordi de, som af Buddhas lys vækkes til et nyt liv, er utallige.

Derfor må mennesker koncentrere deres sind om

Buddhas frelse

hans navn, og når livets afslutning nærmer sig, med oprigtig tro recitere hans navn én dag eller syv dage. Så vil Buddha sammen med mange andre hellige, komme dem i møde, og vise vejen til genfødslen i det Rene Land.

Hvis et menneske hører hans navn og oprigtigt tror på hans lære, vil det blive beskyttet af Buddha og kunne opnå den fulde erkendelse.

